

Augsburg, 17. Juni 1572

An Theodor Zwinger

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 339r.

S. Literulae his inclusae, Clarissime vir, domine et amice colende, nescio quo casu ad me redierunt. Nunc autem isti adolescentes, de quibus scripsi toties, cum praceptor suo ipsi ad te veniunt, spem, consilium, auxilium abs te expetentes. Quae omnia ipsis praestò futura esse, sum pollicitus. Tantam habeo de humanitatis tuae beneficentia fiduciam. Neque tamen ita sum impudens, ut quicquam oneris tibi impositum velim. Vno atque altero verbo commendationis et autoritatis tuae, illorum commodis sine magna molestia tua consulueris. Quod quin studiosè facturus sis, virtus et sapientia tua, ad bene merendum de omnibus, incitate, me dubitare nullo modo sinunt. Atque haec hactenus. Isocraticam Gnomologiam tandem absolutam esse spero: cuius exemplum (leuidense munusculum non aspernaturus) ab Episcopio accipies. Eum ego rogaui ut 20 exempla, malleo bibliopegi aequata, inqùe duos fasciulos colligata, et cerato linteo munita contra aquas, equiti Augustano daret. Sed quia ille in tot et tantis suis occupationibus, minutias istas mandatorum meorum parui facere solet, vel obliuiscendo, vel negligendo: te etiam atque etiam per humanitatem et beneficentiam erga me tuam oro, ut vel per famulum tuum, vel per Remundum Fabricium, socii tui alumnum, ista cures, et Episcopium horteris, ut tandem 3. exempla Demosthenis mei (si nondum fecit, quod ante nondinas factum oportebat) quam primum Argentinam, ad D. Sebaldum Hauenreuterum mittat. Haec, ut omnia officia tua, tam mihi grata futura sunt, quam mihi esse necessaria iudico. Etsi enim paruula sunt, tamen illud Menelai

εὖ οἶσθ' ὅτου τὶς τυγχάνει χρείαν ἔχων
τοῦτ' εἰν' ἐκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἔλειν.

D. Ostermannus, compater meus, tibi et Prallio S[alutem] P[lurimam] ascribi iussit. Vale quam felicissimè et diutissimè. Augustae 17 Junij Anno 1572.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.